ധൈഷണികഭാഷാശാസ്ത്രം: ഗവേഷണരീതിയും രീതിശാസ്ത്രവും

പി.എം.ഗിരീഷ്
മലയാളവിഭാഗം അദ്ധ്യക്ഷൻ, മദ്രാസ് സർവ്വകലാശാല

സംഗ്രഹം

ഭാഷാജ്ഞാനത്തെ പൊതുധൈഷണികവൃത്തി (*General Cognitive Process*) കളുടെ ഭാഗമായി കണ്ടുകൊണ്ട് ഭാഷയെ പഠിക്കുന്ന നൂതന ഭാഷാശാസ്ത്രശാഖയാണ് ധൈഷണികഭാഷാശാസ്ത്രം. മനുഷ്യമനസ്സിന്റെ ജ്ഞാനാർജ്ജനപ്രവർത്തനങ്ങളെയാണ് ധൈഷണികം (cognition) എന്നതുകൊണ്ട് ഉദ്ദേശിക്കുന്നത്. ഇന്ദ്രിയസംവേദനം, സ്മരണ, ചിന്ത, വിവരങ്ങൾ ഉൾക്കൊള്ളുന്ന വിധം, യുക്തിചിന്ത, അപഗ്രഥനാത്മകചിന്ത, ശ്രദ്ധ, പൂർവധാരണ തുടങ്ങിയ മാനസികവൃത്തികളാണവ. അനുഭവങ്ങളെ വിനിമയംചെയ്യാനുള്ള ആശയങ്ങളാക്കി മാറ്റുകയാണ് ധൈഷണികവൃത്തികളുടെ പ്രധാനധർമം. സങ്കല്പനലക്ഷകസിദ്ധാന്തം (Conceptual Metaphor Theory), ജ്ഞാനനാർഥവിചാരം (Frame Semantics), ഉത്തമധൈഷണികമാതൃകാസിദ്ധാന്തം (Prototype Theory), ബഹുമാർഗസിദ്ധാന്തം (Multi- Model Theory), സദൃശസൃഷ്ടിസിദ്ധാന്തം (Anological Theory), നിർമിതിവ്യാകരണസിദ്ധാന്തം (Construction Theory) എന്നിങ്ങനെ വിപുലമായ പഠനപദ്ധതികൾ ഉള്ളടങ്ങിയ ഭാഷാശാസ്ത്രശാഖയാണ് ധൈഷണികഭാഷാശാസ്ത്രം. മലയാളഭാഷാശാസ്ത്രരംഗത്ത് പ്രബലസ്ഥാനം കൈവരിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണ് ഈ നവീനപഠനവഴി. അതിലെ പ്രധാനപരികല്പനകളിലൊന്നായ സങ്കല്പന ഉപാദാനലക്ഷണ (Metonymy) യുടെ രീതിശാസ്ത്രം മലയാളവ്യാകരണത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ പരിചയപ്പെടുത്തുകയാണ് പ്രബന്ധലക്ഷ്യം. ലോകാനുഭാവത്തെ എങ്ങനെ മനസ്സിലാക്കുന്നുവെന്നും എങ്ങനെ അനുഭവിക്കുന്നുവെന്നും വ്യക്തമാക്കുകയാണ്

വ്യാകരണം. പൊതുധൈഷണികവൃത്തികളുടെ ആവിഷ്കാരമായ വ്യാകരണം, അനുഭവങ്ങളെ സാമാന്യവത്കരിച്ച് അവതരിപ്പിക്കുകയാണ്. അതിനാൽ ധൈഷണികവൃത്തികളിലൊന്നായ ഉപാദാനലക്ഷണയുമായി വ്യാകരണം ബന്ധപ്പെട്ടുകിടക്കുന്നു.

താക്കോൽ വാക്കുകൾ: അംശ-സാകല്യവ്യവസ്ഥ, ഉപാദാനലക്ഷണ, ജ്ഞാനതലം, ധൈഷണികഭാഷാശാസ്ത്രം വസ്തു പശ്ചാത്തലബന്ധം, സങ്കല്പനം,

ഭാഗം-1

ആമുഖം

ഭാഷയെ ധൈഷണികവിശേഷമായി തിരിച്ചറിയുകയും സിദ്ധാന്തവത്കരിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന നൂതന ഭാഷാസമീപനമാണ് ഇംഗ്ലീഷിൽ 'കൊഗ്നിറ്റിവ് ലിംഗ്വിസ്റ്റിക്സ്' എന്നറിയപ്പെടുന്നത്. മലയാളത്തിൽ ഇതിനെ ധൈഷണികഭാഷാശാസ്ത്രം[1] എന്നു വിളിക്കാം. അറിവ് ആർജ്ജിക്കുന്നത് എങ്ങനെ? എങ്ങനെയാണ് അറിവ് സംഭരിക്കുകയും പ്രയോജനപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യുന്നത്? ഇത്തരം ചോദ്യങ്ങളാണ് 'കൊഗ്നിഷൻ' സംബന്ധമായ ആലോചനകളിൽ ആദ്യം കടന്നുവരുന്നത്.

വൈവിധ്യമാർന്ന സൈദ്ധാന്തികസമീപനങ്ങളാണ് ധൈഷണികഭാഷാശാസ്ത്രത്തിന്റെ പ്രധാനപ്പെട്ട സവിശേഷത.[2] ധൈഷണികമനശ്ശാസ്ത്രത്തിന് പുറമേ സാമൂഹികഭാഷാശാസ്ത്രം (Socio Linguistics), വിമർശനാത്മകവ്യവഹാരാപഗ്രഥനം (Critical Discourse Analysis) എന്നിങ്ങനെയുള്ള ഇതര വൈജ്ഞാനികമേഖലകളുടെ സിദ്ധാന്തങ്ങളുമായി ബന്ധപ്പെടുത്തി ധൈഷണികഭാഷാശാസ്ത്രം പുതുവഴികൾ തേടുന്നു.

സങ്കല്പനലക്ഷകസിദ്ധാന്തം (Conceptual Metaphor Theory), ജ്ഞാനനാർഥവിചാരം (Frame Semantic Theory), ഉത്തമധൈഷണികമാതൃകാസിദ്ധാന്തം (Prototype Model Theory), ബഹുമാർഗസിദ്ധാന്തം (Multi Model Theory), സദൃശസൃഷ്ടിസിദ്ധാന്തം (Analogical Theory), നിർമിതിവ്യാകരണസിദ്ധാന്തം (Construction Grammar Theory) എന്നിങ്ങനെ വിപുലമായ പഠനപദ്ധതികൾ ഉള്ളടങ്ങിയ ഭാഷാശാസ്ത്രശാഖയാണ് ധൈഷണികഭാഷാശാസ്ത്രം. മലയാളഭാഷാശാസ്ത്രരംഗത്ത് പ്രബലസ്ഥാനം കൈവരിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണ് ഈ നവീനപഠനവഴി. അതിലെ പ്രധാന പരികല്പനകളിലൊന്നായ സങ്കല്പന ഉപാദാനലക്ഷണ (Metonomy) യുടെ രീതിശാസ്ത്രം മലയാളവ്യാകരണത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ പരിചയപ്പെടുത്തുകയാണ് പ്രബന്ധലക്ഷ്യം.

സിദ്ധാന്തപരിചയം ഉപാദാനലക്ഷണ 'മെറ്റോണമി' എന്നതിന് ഉപാദാനബന്ധം എന്നാണ് പൊതുവെ മലയാളത്തിൽ പ്രയോഗിച്ചുവരുന്നത്. വാച്യാർഥത്തിനുപുറമേ മറ്റൊരു ആശയത്തെക്കൂടി സൂചിപ്പിക്കുന്നതാണ് 'മെറ്റോണമി' എന്ന് സാമാന്യമായി പറയാം. ലക്ഷണയുടെ മറ്റൊരു തലം തന്നെയാണ് ഉപാദാനലക്ഷണ. ഇന്ത്യക്കാർ ജഹല്ലക്ഷണ, അജഹല്ലക്ഷണ, ജഹാജഹല്ലക്ഷണ, ലക്ഷിതലക്ഷണ എന്നിങ്ങനെ നാലായി ലക്ഷണയെ തരംതിരിച്ചിരിക്കുന്നു. അതിൽ അജഹല്ലക്ഷണയാണ് ക്രോഫ്റ്റിന്റെ ആശയം ഉൾക്കൊള്ളുന്നത്. അജഹല്ലക്ഷണയുടെ മറ്റൊരു നാമമാണ് ഉപാദാനലക്ഷണ. സങ്കല്പനവ്യവസ്ഥയെ ശക്തമായി ആവിഷ്കരിക്കുവാൻ ഉപാദാനലക്ഷണയ്ക്കു കഴിയുമെന്നാണ് ഇവിടെ അർഥമാക്കുന്നത്. 'അർത്ഥവ്യാപനത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനപ്രക്രിയകളിലൊന്നാണ് ഉപാദാനലക്ഷണ'യെന്നും അഭിപ്രായമുണ്ട് (Taylor, 2002: 124).

ഉപാദാനലക്ഷണയുടെ പൊതുഗുണങ്ങൾ:

1. ഉപാദാനലക്ഷണ വാച്യാർഥത്തിൽനിന്ന് പൂർണമായും ലക്ഷ്യാർഥത്തിലേക്ക് മാറുന്നില്ല.
2. ആശയങ്ങൾ ആവിഷ്കരിക്കുവാനുള്ള ധൈഷണികതയുടെ അടിസ്ഥാനവൃത്തിയാണ് ഉപാദാനലക്ഷണ.
3. അർഥവ്യാപനത്തിന് കാരണമാകുന്നു.
4. ഇതിന് ഒരു സങ്കല്പനതല (Conceptual Domain) മേയുള്ളൂ.

ഉപാദാനലക്ഷണയ്ക്ക് ഉദാഹരണം:

1. ചന്തുമേനോനെ വായിച്ചു (ചന്തുമേനോൻ എഴുതിയ കൃതികൾ). (ഇംഗ്ലീഷ് രീതിയിലുള്ള വാക്യമാണെങ്കിലും മലയാളത്തിൽ ധാരാളമായി പ്രയോഗിച്ചുകാണുന്നതിനാൽ ഉദാഹരിക്കുന്നു)
2. പത്രസമ്മേളനത്തിന് മാതൃഭൂമി വന്നില്ല (റിപ്പോട്ടർ). ഈ ഉദാഹരണങ്ങളിൽ ആദ്യത്തെത് 'ചന്തുമേനോന്റെ എഴുത്തി'നെയും രണ്ടാമത്തെത് 'റിപ്പോട്ടറെ'യും കുറിക്കുന്നു.

ഉപാദാനലക്ഷണണയ്ക്ക് സൂചകധർമമാണു കൂടുതലായുമുള്ളത്. എങ്കിലും ഒരു കാര്യം മനസ്സിലാക്കിത്തരുന്ന ധർമവും അതിനുണ്ട്. 'പത്രസമ്മേളനത്തിന് മാതൃഭൂമി വന്നില്ല' എന്ന വാക്യത്തിൽ 'റിപ്പോർട്ടർ' വന്നില്ലെന്ന് മാത്രമല്ല മറിച്ച് ആ പത്രത്തിനുള്ള പ്രാധാന്യത്തെക്കൂടി കാണിക്കുന്നുണ്ട്. മറ്റൊരു ഉദാഹരണം– 'നല്ല തലയുള്ള ആളാണ്'. ഇവിടെ തല എന്ന (അംശം പൂർണത്തിന് പകരമായിനിൽക്കുന്നു. വ്യാജസ്തുതിയല്ലെങ്കിൽ അത് 'ബുദ്ധിയുള്ള

ആൾ' എന്ന അർഥത്തിലാണ് ഉപയോഗിക്കുന്നത്.

മനുഷ്യജീവിതാനുഭവങ്ങളുടെ അവിഭാജ്യഘടകമാണ് ഉപാദാനലക്ഷണ. ഒരാൾ എങ്ങനെ ചിന്തിക്കുന്നുവെന്നും എങ്ങനെ പ്രവർത്തിക്കുന്നുവെന്നും വ്യക്തമാക്കാൻ ഉപാദാനലക്ഷണയ്ക്ക് കഴിയുന്നു.

ഉപാദാനലക്ഷണ: വർഗീകരണം

ജീവിതരീതിയുടെ വ്യത്യസ്ത ആവിഷ്കാരങ്ങളെ ഉപാദാനലക്ഷണ എങ്ങനെ പ്രത്യക്ഷീകരിക്കുന്നുവെന്നിടത്താണ് അത് സംസ്കാരവുമായി ബന്ധപ്പെടുന്നത്. സാമൂഹികചലനാത്മകതയ്ക്കനുസരിച്ച് രൂപപ്പെടുന്ന സങ്കല്പനങ്ങളെ ആവിഷ്കരിക്കാൻ ഉപാദാനലക്ഷണ ശക്തമാണ്. ചുറ്റുപാടുകളും ജീവിതരീതികളും തദനുസൃതമായ വീക്ഷണങ്ങളും ഉപാദാനലക്ഷണയെ സൃഷ്ടിക്കുന്നത് എങ്ങനെയെന്ന് പരിശോധിക്കാം. അംശം, ഉത്പന്നം, ഉപകരണം, ഉത്തരവാദിത്വം, സ്ഥാപനങ്ങൾ, സംഭവങ്ങൾ എന്നിവയുമായി ബന്ധപ്പെട്ടുവരുന്ന ഉപാദാനലക്ഷണങ്ങളെ (Lakoff, 2033) വർഗീകരിക്കാം.

സംസ്കാരത്തെ പ്രതിനിധികരിക്കുന്നതും വ്യവസ്ഥയോടുകൂടിയതുമാണ് ഉപാദാനലക്ഷണ.

1. അംശംകൊണ്ട് സാകല്യം സങ്കല്പനവ്യവസ്ഥയിൽ സാകല്യത്തിന് പകരം അംശം എന്ന നിലയിലാണ് സ്ഥലത്തെ മനസ്സിലാക്കിയിരിക്കുന്നത്. അത് മറ്റിടങ്ങളിലും കാണാം. ഉദാഹരണത്തിന് ആൾ എന്ന പൂർണത്തെ 'മുഖം എന്ന അംശംകൊണ്ട് മനസ്സിലാക്കുക എന്ന ഉപാദാനലക്ഷണാബന്ധം. മുഖത്തിന് സംസ്കാരം വളരെയധികം പ്രാധാന്യം നൽകുന്നുണ്ട്. അതിനാൽ മുഖവുമായി ബന്ധപ്പെട്ടുവരുന്ന ഉപാദാനലക്ഷണകൾ ഭാഷയിൽ ഏറെയുണ്ട്.

   i. പുതുമുഖങ്ങളെ ആവശ്യമുണ്ട്
   ii. മുഖം നോക്കാതെ നടപടിയെടുത്തു
   iii. മുഖം രക്ഷിച്ചു
   iv. മുഖമില്ലാത്ത ആൾക്കൂട്ടം

ആൾ' എന്ന പൂർണ്ണത്തിനു പകരമായിട്ടാണ് ഇവിടെ 'മുഖം' എന്ന 'അംശം' നിൽക്കുന്നത്. മുഖം വ്യക്തിയുടെ അടയാളമായി പരിഗണിക്കപ്പെടുന്നു. അപേക്ഷാപത്രത്തിൽ മുഖം മാത്രമുള്ള പാസ്പോർട്ട്/സ്റ്റാമ്പ് സൈസ് ഫോട്ടോ കൊടുക്കുന്നത് അതുകൊണ്ടാണ്. മുഖത്തിനു പകരം ഒരാളുടെ തലയ്ക്ക് താഴെയുള്ള ഭാഗം കൊടുത്താൽ ആളെ തിരിച്ചറിയുവാനാകില്ല. അതായത് ആളുകളുടെ മുഖം എന്ന ഈ ഉപാദാനലക്ഷണാബന്ധം ഭാഷയുടെ മാത്രം

പ്രശ്നമല്ലെന്നർഥം. ഒരു വ്യക്തിയെക്കുറിച്ചുള്ള അടിസ്ഥാനധാരണ രൂപപ്പെടുന്നത് ആ വ്യക്തിയുടെ മുഖത്തിൽനിന്നാണ് എന്നുകൂടി ഇത് കാണിക്കുന്നു. 'അരോഗദൃഢഗാത്രനായ യുവാവിന് വധുവിനെ ആവശ്യമുണ്ട്' എന്നതിന് പകരം 'സുമുഖനായ യുവാവിന് വധുവിനെ ആവശ്യമുണ്ട്' എന്ന മട്ടിലാണ് വിവാഹപരസ്യങ്ങളേറെയും. സൗന്ദര്യമെന്നാൽ മുഖസൗന്ദര്യമാണെന്ന കാഴ്ചപ്പാടിന്റെ പ്രതിഫലനമാണിത് അതിനാൽ അത് മലയാളിയുടെ സാംസ്കാരികമനോഭാവത്തെക്കൂടി കാണിക്കുന്നുണ്ട്.

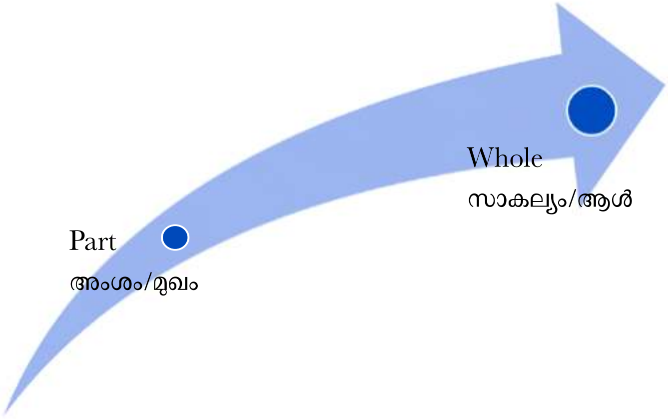

വ്യക്തിയുടെ അടിസ്ഥാനജ്ഞാനം, വിശ്വാസം, ഊഹം, പ്രതീക്ഷ തുടങ്ങിയ മനശ്ശാസ്ത്രപരമായ ആശയങ്ങൾ ഉപാദാനലക്ഷണ വഴി ലഭിക്കുന്ന അർഥം മനസ്സിലാക്കാൻ അത്യാവശ്യമാണ്. പൂർവ്വാനുഭവങ്ങളിൽനിന്ന് വെളിച്ചമുൾക്കൊണ്ട് പുതിയ കാര്യങ്ങൾ മനസ്സിലാക്കാൻ ഇത് വ്യക്തിയെ സഹായിക്കും.

1. ഉത്പന്നത്തിന് പകരം ഉത്പന്നം: അവൻ മാരുതി വാങ്ങി (ഇത് ചിലപ്പോൾ ഒരു പ്രത്യേക ഉത്പന്നം മറ്റ് ഉത്പന്നങ്ങളെ കുറിക്കുന്ന തരത്തിൽ സ്ഥായിയായി മാറുന്നുമുണ്ട്. ഉദാഹരണം സിഗരറ്റിനെ കുറിക്കാൻ സിസേസ് എന്ന പ്രയോഗമുള്ളത് പോലെ). ഉപകരണം ഉപയോഗിക്കുന്ന ആളിനെ സൂചിപ്പിക്കുക: 'ബസ് പണിമുടക്ക്' എന്നത് ബസ് ജീവനക്കാരുടെ പണിമുടക്കാണല്ലോ. നീലപെൻസിൽ എന്നതു പത്രത്തിലെ എഡിറ്ററെ കുറിക്കുന്നത് മറ്റൊരു ഉദാഹരണം.
2. ജനങ്ങളുടെ ഉത്തരവാദിത്വത്തെ സ്ഥാപനംകൊണ്ട് സൂചിപ്പിക്കുക: ആ

നടപടി സിണ്ടിക്കേറ്റ് അംഗീകരിച്ചു, കോടതി കല്പിച്ചു.

3. സ്ഥാപനങ്ങളെ സ്ഥലംകൊണ്ടു സൂചിപ്പിക്കുക: കോടമ്പാക്കം പ്രതിസന്ധിയിലാണ്. ചെന്നൈയിലെ ഒരു സ്ഥലത്തിന്റെ പേരാണ് കോടമ്പാക്കം. ദക്ഷിണേന്ത്യയിലെ പ്രധാനപ്പെട്ട സിനിമാകേന്ദ്രമാണത്. അതുകൊണ്ട് സിനിമാവ്യവസായത്തെയും അതുമായിബന്ധപ്പെട്ട സ്ഥാപനങ്ങളെയും സൂചിപ്പിക്കുവാൻ കോടമ്പാക്ക ത്തിന് കഴിയുന്നു. അതിനാൽ കോടമ്പാക്കം പ്രതിസന്ധിയിലാണെന്ന് പറഞ്ഞാൽ സിനിമാവ്യവസായം പ്രതിസന്ധിയിലാണെന്നർഥം. നിന്നെ കുതിരവട്ടത്തെക്ക് അയക്കും കോഴിക്കോട്ടുള്ളൊരു സ്ഥലത്തിന്റെ പേരാണ് കുതിരവട്ടം. അവിടെയാണ് മലബാറിലെ പ്രധാനപ്പെട്ട മാനസികാരോഗ്യകേന്ദ്രം സ്ഥിതിചെയ്യുന്നത്. അതുകൊണ്ട് നിന്നെ കുതിരവട്ടത്തെക്ക് അയ്ക്കും എന്നു പറഞ്ഞാൽ അർഥം മറ്റൊന്നാകുന്നു. ഇവിടെയും സ്ഥാപനത്തെ സ്ഥലംകൊണ്ട് സൂചിപ്പിക്കുകയാണ്. തിരുവനന്തപുരത്തെ ഊളമ്പാറ'യും ഇതേ അർഥത്തിൽ പ്രയോഗിക്കപ്പെടുന്നുണ്ട്.

4. സംഭവങ്ങളെ സ്ഥലംകൊണ്ട് സൂചിപ്പിക്കുക: 'സൂര്യനെല്ലി' എന്നീ സ്ഥലങ്ങൾ ഇന്ന് മലയാളികളുടെ മനസ്സിൽ പെൺവാണിഭത്തെ കുറിക്കുന്നവയാണ്. അതിക്രൂരമായി ലൈംഗികചൂഷണത്തിന് ഇരയായ പെൺകുട്ടികളുടെ ഇടം എന്നർത്ഥത്തിൽ ഈ സ്ഥലങ്ങൾ കുപ്രസിദ്ധമാണ്. ലക്കോഫ് അവതരിപ്പിച്ചവ കൂടാതെ മറ്റ് ചില കാര്യങ്ങളും ഓരോ സംസ്കാരത്തിനനുസരിച്ചു വരുകയും ഉപാദാനലക്ഷണരൂപത്തിന്റെ വ്യവസ്ഥ നിയന്ത്രിക്കുകയും ചെയ്യും.

5. കച്ചവടസ്ഥാപനം സംഭവത്തെ കാണിക്കുക: മലയാളികളെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം 'ഐസ്ക്രീം പാർലർ' എന്ന കച്ചവടസ്ഥാപനത്തിന് പെൺവാണിഭകേന്ദ്രമെന്നുകൂടി അർഥമുണ്ട്.

6. സംഭവത്തെ സൂചിപ്പിക്കുവാൻ ഒരാളുടെ നടപടി: 'ചാക്കിരിപാസ്' പഴയ കാലത്തെ വിദ്യാഭ്യാസമന്ത്രി നടപ്പാക്കിയ കൂട്ടത്തോടെയുള്ള ക്ലാസ്സ് കയറ്റമാണിത്.

7. ഒരേ സംഭവംകൊണ്ട് രണ്ടോ അതിലധികമോ സ്ഥലങ്ങളെ കുറിക്കുക: ഉദാഹരണത്തിന്: 'മാറാട് മറ്റൊരു കണ്ണൂർ ആക്കരുത്' മാറാടിനെ അപേക്ഷിച്ചു രാഷ്ട്രീയകൊലപാതകങ്ങൾ ആദ്യം നടന്നത് കണ്ണൂരാണ്. അതിനാൽ കണ്ണൂർ എന്നാൽ രാഷ്ട്രീയകൊലപാതകത്തിന്റെ നാട് എന്നായി അർഥം. അതിനുശേഷമാണ് മാറാടിൽ രാഷ്ട്രീയവുമായി

ബന്ധപ്പെട്ട അനിഷ്ടസംഭവങ്ങൾ ഉണ്ടാകുന്നത്. അത് കണ്ണൂരിൽ കാണു ന്നതുപോലെ വളർത്തരുതെന്ന് വിവക്ഷ.

മുകളിൽ കൊടുത്ത ഉദാഹരണങ്ങൾ ഒരു സമൂഹം എങ്ങനെ ചിന്തിക്കുന്നുവെന്ന തിന്റെയും പ്രവർത്തിക്കുന്നുവെന്നതിന്റെയും ഉദാഹരണങ്ങളാണ്. കെ.എസ്. ആർ.ടി.സി., ഇ.എം.എസ്. പോലുള്ള ചുരുക്കെഴുത്തുകളും അംശ-സാകല്യബ ന്ധത്തെ കാണിക്കുമെന്നതിനാൽ ഉപാദാനലക്ഷണകളാകുന്നു. ഒന്നിന് മറ്റൊ ന്നിനോടുള്ള ബന്ധത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ ആശയങ്ങൾ ഗ്രഹിക്കാൻ വ്യക്തിയെയും സമൂഹത്തെയും പ്രാപ്തരാക്കുകയാണ് ഉപാദാനലക്ഷണരൂപ ത്തിന്റെ സവിശേഷത. വ്യക്തിയുടെ അടിസ്ഥാനജ്ഞാനം, വിശ്വാസം, ഊഹം, പ്രതീക്ഷ, തുടങ്ങിയ മനശ്ശാസ്ത്രപരമായ ആശയങ്ങൾ ഉപാദാനലക്ഷണവഴി ലഭിക്കുന്ന അർഥം മനസ്സിലാക്കാൻ അത്യാവശ്യമാണ്. പൂർവ്വാനുഭവങ്ങളിൽനി ന്ന് വെളിച്ചമുൾക്കൊണ്ട് പുതിയ കാര്യങ്ങൾ മനസ്സിലാക്കാൻ ഇത് വ്യക്തിയെ സഹായിക്കും. ചുരുക്കിപ്പറഞ്ഞാൽ, അനുഭവങ്ങളുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽനി ന്നു തന്നെയാണ് ലക്ഷകത്തെപ്പോലെ ഉപാദാനലക്ഷണയുമുണ്ടാകുന്നത്. എങ്കിലും ലക്ഷകത്തെക്കാൾ വ്യക്തമായിരിക്കും ഉപാദാനലക്ഷണാബന്ധം. കാരണം അത് നേരിട്ടുള്ള കാര്യകാരണബന്ധത്തിലും ഭൗതികസാഹചര്യത്തി ലുമാണ് നിലകൊള്ളുന്നത്.

ലഘുവാക്യങ്ങളുടെ ശ്രേണികഘടന

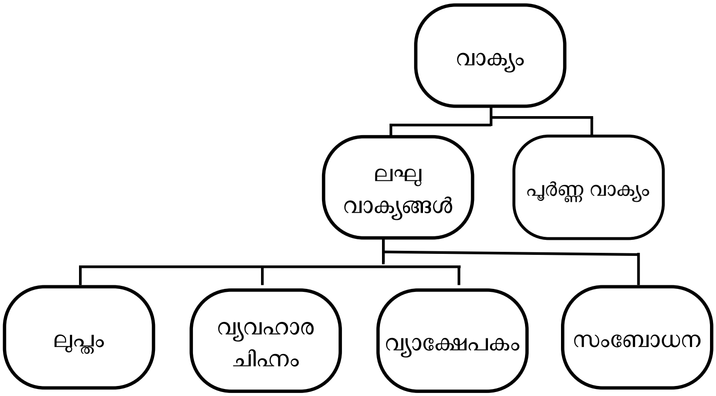

ഭാഗം-2

വ്യാകരണവും ഉപാദാനലക്ഷണയും

ലോകാനുഭാവത്തെ എങ്ങനെ മനസ്സിലാക്കുന്നുവെന്നും എങ്ങനെ അനുഭവിക്കുന്നുവെന്നും വ്യക്തമാക്കുകയാണ് വ്യാകരണം. പൊതുധൈഷണികവൃത്തികളുടെ ആവിഷ്കാരമായ വ്യാകരണം, അനുഭവങ്ങളെ സാമാന്യവത്കരിച്ച് അവതരിപ്പിക്കുകയാണ്. അതിനാൽ ധൈഷണികവൃത്തികളിലൊന്നായ ഉപാദാനലക്ഷണയുമായി വ്യാകരണം ബന്ധപ്പെട്ടുകിടക്കുന്നു.

രീതിശാസ്ത്രം

ഉപാദാനലക്ഷണയുടെ രീതിശാസ്ത്രം ഉപയോഗിച്ച് മലയാളവാക്യഘടനയെ എപ്രകാരം മനസ്സിലാക്കാമെന്ന് പരിശോധിക്കുകയാണ് തുടർന്നുള്ള ഭാഗത്തുചെയ്യുന്നത്.

അനുദിനം വികസിച്ചുവരുന്ന പഠനമേഖലയാണ് ധൈഷണികഭാഷാശാസ്ത്രം. അതിൽനിന്നൊരു ഗവേഷണപ്രശ്നം കണ്ടെത്തുകയാണ് ആദ്യം ചെയ്യേണ്ടത്. വ്യാകരണകാര്യങ്ങൾമാത്രം വിശകലനംചെയ്യുന്നതിനായി ധൈഷണികവ്യാകരണംതന്നെ ഉണ്ടായിട്ടുണ്ട്. നിലവിലുള്ള പഠനത്തിൽനിന്ന് വ്യത്യസ്തമായി മൗലികവും പ്രയോജനപ്രദവുമായ വിഷയം കണ്ടെത്തുകയാണ് ചെയ്യേണ്ടത്. നിശ്ചിതകാലയളവിനുള്ളിൽ ചെയ്തുതീർക്കാവുന്നതും നവീനവും തുടർ അന്വേഷണങ്ങൾക്ക് പ്രസക്തിയുള്ളതുമായ വിഷയം തെരഞ്ഞെടുക്കുകയാണ് വേണ്ടത്. സിദ്ധാന്തങ്ങളെക്കുറിച്ചുള്ള ധാരണയും അതിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ വിഷയം സമഗ്രമായി പരിശോധിക്കാനുള്ള കഴിവും ഉണ്ടായിരിക്കണം.

ഗവേഷണപ്രശ്നം

ഗവേഷണരീതി, ഗവേഷണപ്രശ്നവുമായി അഭേദ്യമായി ബന്ധപ്പെട്ടുകിടക്കുന്നു. ഗവേഷണത്തിലെ പ്രധാനകാര്യം. ഗവേഷകരുടെ താത്പര്യമുള്ള മേഖലയുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ രൂപപ്പെടുന്നതും ഗവേഷണത്തിന്റെ ഗതി നിശ്ചയിക്കുന്നതും ഗവേഷണപ്രശ്നമാകുന്നു. പൂർവപഠനങ്ങളുടെ നിരൂപണത്തിൽനിന്നാണ് പൊതുവെ ഗവേഷണപ്രശ്നം രൂപപ്പെടുന്നത്. അതിനാൽ പൂർവപഠനനിരൂപണം വളരെ പ്രധാനപ്പെട്ടതാണ്. അത് വെറും പഠനങ്ങളുടെ പട്ടികപ്പെടുത്തലല്ല. ഇതുവരെ ഉത്തരം കണ്ടുപിടിക്കാത്തതും എന്നാൽ പ്രസക്തിയുള്ളതുമായ ചില പ്രശ്നങ്ങളാണ് ഗവേഷണപ്രശ്നങ്ങളായി മാറുന്നത്.

1. വ്യാകരണം സങ്കല്പനമാണോ?
2. വ്യാകരണം ധൈഷണികവൃത്തികളുടെ അവിഭാജ്യഘടകമാണോ?
3. ഏതേതെല്ലാം ധൈഷണികവൃത്തികളാണ് വ്യാകരണത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനമായി നിൽക്കുന്നത്?
4. അംശ-സാകല്യബന്ധത്തെ ആവിഷ്കരിക്കുന്ന ഉപാദാനബന്ധം വ്യാകരണത്തിന്റെ സങ്കല്പനതലത്തെ ഉൾക്കൊള്ളുന്നുവോ?

ഒന്നുമുതൽ മൂന്നുവരെയുള്ള സാമാന്യചോദ്യങ്ങളിലൂടെ നാലാമത്തെ സവിശേഷചോദ്യത്തിലെത്താം. അതിനെ അവലംബമാക്കി പരികല്പന രൂപപ്പെടുത്താം.

പരികല്പന

ഗവേഷണപ്രശ്നത്തോടുള്ള താത്കാലിക ഉത്തരമാണ് പരികല്പന. ഒരു പഠനത്തിൽ ഒന്നിലധികം പരികല്പനകൾ ഉണ്ടാകാം.

1. വ്യാകരണം സങ്കല്പനമാണ്.
2. വ്യാകരണം ധൈഷണികവൃത്തികളുടെ അവിഭാജ്യഘടകമാണ്.
3. പല ധൈഷണികവൃത്തികളും വ്യാകരണത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനതലങ്ങളാണ്.
4. അംശ-സാകല്യബന്ധത്തെ ആവിഷ്കരിക്കുന്ന ഉപാദാനബന്ധം വ്യാകരണത്തിന്റെ സങ്കല്പനതലത്തെ ഉൾക്കൊള്ളുന്നു.

പരികല്പനയുടെ സഹായത്തോടെ ഉചിതമായ പ്രബന്ധശീർഷകം കണ്ടെത്തുക. ഉദാഹരണത്തിന്:

1. മലയാളവാക്യഘടന: ധൈഷണികതയും സങ്കല്പനവും
2. മലയാളവ്യാകരണത്തിലെ ധൈഷണികത: ഉപാദാനബന്ധത്തെ അടിസ്ഥാനമാക്കിയുള്ള പഠനം
3. ഉപാദനാബന്ധം മലയാളവാക്യങ്ങളിൽ (ധൈഷണികഭാഷാശാസ്ത്രത്തെ ആസ്പദമാക്കിയുള്ള പഠനം)

ഒന്നും രണ്ടും സാമാന്യമായ തലക്കെട്ടുകളാണെങ്കിൽ മൂന്നാമത്തേത് സവിശേഷമാണ്. തലക്കെട്ടുകൾ സവിശേഷവും സുതാര്യവുമായിരിക്കുന്നതാണ് ഉത്തമം. തലക്കെട്ട് ഉറപ്പിച്ചാൽ പഠിക്കാൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്ന വിഷയത്തിന്റെ ലക്ഷ്യം കൃത്യമായി വ്യക്തമാക്കുക. ലക്ഷ്യം ചിലപ്പോൾ ഒന്നിൽ കൂടുതൽ ആയിരിക്കാം.

പഠനലക്ഷ്യം

വ്യാകരണം സങ്കല്പനമാണെന്ന് കരുതുന്ന ധൈഷണികഭാഷാശാസ്ത്രത്തിന്റെ പ്രധാനപ്പെട്ട സിദ്ധാന്തങ്ങളിലൊന്നായ ഉപാദാനലക്ഷണയുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ മലയാളത്തിലെ ലഘുവാക്യങ്ങളെ പരിശോധിക്കുകയാണ് പഠനലക്ഷ്യം.

രൂപരേഖ

പരികല്പനയുടെ സാധുത പരിശോധിക്കുകയും ലക്ഷ്യം നിറവേറ്റുന്നതിനുവേണ്ടിയുള്ള മുന്നൊരുക്കങ്ങളുമാണ് പ്രധാനമായും രൂപരേഖയിൽ ഉൾപ്പെടുത്തുന്നത്. സിദ്ധാന്തങ്ങളുമായി ബന്ധപ്പെട്ട ദത്തശേഖരണാർഥം ഉപയോഗിക്കുന്ന കീലപദങ്ങൾ മനസ്സിലാക്കിവെയ്ക്കുക. ഈ പഠനത്തെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം; സങ്കല്പനം, ധൈഷണികത, വ്യാകരണം, ഉപാദാനലക്ഷണ എന്നിവ സിദ്ധാന്തതലത്തിലും വാക്യം, വ്യാക്ഷേപകം, വാക്യഖണ്ഡവിലോപം, സമാസം, സംബോധന എന്നിവ വ്യാകരണതലത്തിലും മനസ്സിലാക്കിവെയ്ക്കണം. ഇവ പൂർവപഠനങ്ങളുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ യുക്തിപൂർവവും വിമർശനാത്മകവുമായി വിലയിരുത്തുകയും വേണം. ദത്തശേഖരണം, ദത്താവതരണം, ദത്താപഗ്രഥനം, നിഗമനങ്ങൾ, അടിക്കുറിപ്പ്, ഗ്രന്ഥസൂചി, അനുബന്ധം, കീലപദസൂചി എന്നിവയെല്ലാം രൂപകല്പനയുടെ ഭാഗങ്ങളാകുന്നു. പ്രബന്ധസംഗ്രഹം തയ്യാറാക്കുന്നതിനും അതിനനുസരിച്ച് പ്രബന്ധം തയ്യാറാക്കുന്നതിനും യുക്തിപൂർവമായൊരു മാതൃകയായി രൂപകല്പന മാറുന്നു. ലളിതവും സുതാര്യവുമായൊരു ഭാഷയിൽ പ്രബന്ധം തയ്യാറാക്കുക. അംഗീകൃത ഗവേഷണശൈലികൾ സ്വീകരിക്കണം.

ആകരസാമഗ്രികൾ

ഗവേഷണവിഷയത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനപ്രമാണമാണ് ആകരസാമഗ്രികൾ. ദത്തശേഖരണത്തിന് സഹായിക്കുന്ന സ്രോതസ്സുകളാണിവ. പ്രഥമം, ദ്വിതീയം, തൃതീയം എന്നിങ്ങനെ പ്രാമുഖ്യത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ ഇവയെ തരംതരിക്കാം. ഇവിടെ മലയാളവ്യാകരണത്തിലെ വാക്യഘടനയാണ് പ്രഥമ ആകരസാമഗ്രി. മലയാളവാക്യഘടനയെക്കുറിച്ചുള്ള പഠനങ്ങൾ ദ്വിതീയവും മലയാളവ്യാകരണത്തെക്കുറിച്ചുള്ള സാമാന്യപഠനങ്ങൾ ത്രിതീയവും ആകാം. വിദഗ്ധരുമായുള്ള അഭിമുഖവും അഭിപ്രായങ്ങളും ഇക്കൂട്ടത്തിൽ ഉൾപ്പെടുന്നു. ഇതെല്ലാം പ്രത്യക്ഷമായോ പരോക്ഷമായോ ഗവേഷകരെ സഹായിച്ചേയ്ക്കാം.

ലഘുവാക്യങ്ങളുടെ ധൈഷണികഘടന

വ്യാകരണപരമായി പൂർണതയുള്ള വാക്യത്തെ പൂർണവാക്യങ്ങൾ എന്നും അങ്ങനെയല്ലാത്തവയെ അപൂർണവാക്യങ്ങൾ അഥവാ ലഘുവാക്യങ്ങൾ എന്നും പ്രഭാകരവാരിയർ (2007) വാക്യത്തെ രണ്ടുവിധത്തിൽ പിരിക്കുന്നു. ലഘുവാക്യങ്ങൾ നാല് തരത്തിൽ വരാം. ലുപ്തം, വ്യവഹാരചിഹ്നം, സംബോധന, വ്യാക്ഷേപകം. ഘടനാപരമായി പൂർണതയില്ലാത്തതാണ് ലുപ്തവാക്യം (നീ എങ്ങോട്ട് പോകുന്നു? എന്നതിനുത്തരമായി 'അങ്ങാടിക്ക്' എന്നു പറഞ്ഞാൽ അത് ലുപ്തവാക്യമാണ്. ഭാഷണസന്ദർഭംകൊണ്ട് അതിന്റെ പൂർണരൂപം—ഞാൻ അങ്ങാടിക്ക് പോകുന്നു—എന്നു മനസ്സിലാക്കാം). ഭാഷാവ്യവഹാരത്തിലെ ഏതെങ്കിലും ഉദ്ദേശ്യത്തെ സൂചിപ്പിക്കുന്നത് വ്യവഹാരചിഹ്നം (അല്ലാ, എപ്പഴാ വന്നത്? എന്നതിലെ 'അല്ലാ' വ്യവഹാരചിഹ്നമാണ്). അഭിസംബോധന ചെയ്യാൻ ഉപയോഗിക്കുന്നത് സംബോധന (രാധേ, ഇങ്ങോട്ട് വരൂ- ഇവിടെയും സംബോധനാരൂപം വാക്യാംഗമാവില്ല). ഒരു വാക്യത്തിന്റെ അർഥം മുഴുവൻ ഒന്നോ രണ്ടോ പദത്തിലൊതുക്കുന്നു എന്നതാണ് വ്യാക്ഷേപകത്തിന്റെ പ്രത്യേകത. ഇവയിൽ വ്യാക്ഷേപകത്തിന്റെ ധൈഷണികസ്വഭാവവും അർഥരൂപീകരണവും ആദ്യം പരിശോധിക്കാം.

വ്യാക്ഷേപകവും ഉപാദാനലക്ഷണയും

മനോവികാരങ്ങളെ ആവിഷ്കരിക്കുന്ന അവ്യയങ്ങളാണ് വ്യാക്ഷേപകങ്ങളെന്ന് പൊതുവെ കരുതിപ്പോരുന്നു. ദ്യോതകങ്ങളെ വ്യാപാരമനുസരിച്ച് ഗതി, ഘടകം എന്നു വിഭജിക്കാമെന്നും തന്നെത്താൻ ഒരു വാക്യാർഥത്തെ സ്മരിപ്പിക്കുന്നത് വ്യാക്ഷേപകം ആണെന്നും കേരളപാണിനി വിലയിരുത്തുന്നു. ദ്യോതകശബ്ദത്തിന്റെ ഉപവിഭാഗമാണെന്ന് പറയുന്നുണ്ടെങ്കിലും വാക്യാർഥത്തെ ധ്വനിപ്പിക്കുകയാണ് വ്യാക്ഷേപകധർമമെന്ന് ഏ.ആർ. രാജരാജവർമ (1992) മനസ്സിലാക്കിയിട്ടുണ്ടെന്ന് കാണാം.

> വാധ്യാർ: രാമാ നീ പാഠം പഠിച്ചോ?
> ഉവ്വ്, ഞാൻ രാത്രി മുഴുവനും വായിക്കയായിരുന്നു.
> ഇവിടെ 'ഉവ്വ്' , എന്ന പദം 'ഞാൻ പാഠം പഠിച്ചു' എന്നുള്ള വാക്യാർഥത്തെ ദ്യോതിപ്പിക്കുന്നു.
> വാധ്യാർ: കള്ളം പറയുന്നോ നിന്നെ ഞാൻ ഇന്നലെ ഉത്സവസ്ഥലത്തു കണ്ടുവല്ലോ?
> രാമൻ: അയ്യോ! ഇന്നലെ രാത്രി ഞാൻ വീട്ടിൽനിന്നിറങ്ങിയിട്ടില്ല.

ഇവിടെ അയ്യോ എന്ന പദം എന്നെ ഇന്നലെ ഉത്സവസ്ഥലത്തു കണ്ടു എന്നു പറയുന്നത് എനിക്ക് വളരെ സങ്കടമാണ് എന്ന വാക്യാർഥത്തെ അഖണ്ഡമായി ദ്യോതിപ്പിക്കുന്നു (1992: 141). ഈണം വ്യാക്ഷേപകത്തിന്റെ ധ്വനി മാറ്റുന്നുണ്ട് എന്നതും വ്യാക്ഷേപകം വാക്യമാണെന്ന കാര്യത്തെ ഉറപ്പിക്കുന്നു.

സന്തോഷം, ആശ്ചര്യം, വ്യസനം, നിന്ദ, കോപം മുതലായ മനോവികാരങ്ങളെ ദ്യോതിപ്പിക്കുന്ന അവ്യയങ്ങളെയാണ് ശേഷഗിരിപ്രഭു (1989) വ്യാക്ഷേപകങ്ങളായി പരിഗണിക്കുന്നത്. അവ്യയം എന്ന വർഗത്തിൽനിന്ന് വ്യാക്ഷേപകത്തെ വാക്യവർഗത്തിൽ ഉൾപ്പെടുത്തുകയാണ് കെ. സുകുമാരപിള്ള (1992). വാക്യത്തെ വിശേഷിപ്പിക്കുക എന്ന ധർമമാണ് വ്യാക്ഷേപകത്തിനുള്ളതെന്ന് സുകുമാരപിള്ള അഭിപ്രായപ്പെടുന്നു. പാവം, കഷ്ടം, എന്ത്, തുടങ്ങിയ പദങ്ങളും ഏയ്, ആങ്, ഉം, ഛേ, ഹായ് തുടങ്ങിയ ശബ്ദങ്ങളും വ്യാക്ഷേപകങ്ങളായി പ്രത്യക്ഷപ്പെടുന്നുണ്ട്. ഇതിൽനിന്ന് വ്യത്യസ്തമാണ് കെ. എം. പ്രഭാകരവാരിയരുടെ കാഴ്ചപ്പാട്. 'വ്യാക്ഷേപകങ്ങളെ ലഘുവാക്യത്തിന്റെ വിഭാഗമായിട്ടാണ് പരിഗണിക്കേണ്ടത് ' (പ്രഭാകരവാരിയർ, 2007:114). ഇക്കാര്യത്തിന്റെ പ്രസക്തി പരിശോധിക്കുകയാണ് തുടർന്നു ചെയ്യുന്നത്. താഴെ പറയുന്ന വാക്യങ്ങൾ ശ്രദ്ധിക്കുക:

'നീ പുസ്തകം വായിച്ചോ?'

'ഉം'

സമ്മതാർഥത്തിലുള്ള മൂളലാണ് ഇതിലൂടെ പ്രകടിപ്പിക്കുന്നതെങ്കിൽ 'ഞാൻ പുസ്തകം വായിച്ചു' എന്ന പൂർണവാക്യത്തെയാണ് 'ഉം' ഉള്ളടക്കിവെച്ചിട്ടുള്ളത്. 'ഉം' എന്ന അംശം 'ഞാൻ പുസ്തകം വായിച്ചു' എന്ന പൂർണവാക്യമായ സാകല്യത്തെയാണ് കാണിക്കുന്നത്. അതിനാൽ അംശ-സാകല്യബന്ധമെന്ന ധൈഷണികവൃത്തിയായ ഉപാദാനബന്ധമാണ് വ്യാക്ഷേപകത്തിന്റെ പൊരുളെന്ന് പറയാം. അതായത് ഉപാദാനബന്ധത്തിലൂടെ ആവിഷ്കരിക്കപ്പെടുന്ന പൂർണവാക്യമാണ് വാക്യഘടനാപരമായി നോക്കുമ്പോൾ വ്യാക്ഷേപകമെന്നർഥം. രേഖാചിത്രം നോക്കുക:

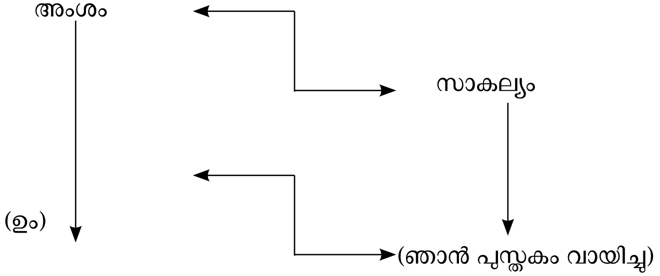

സങ്കല്പനവ്യവസ്ഥയെ ശക്തമായി ആവിഷ്കരിക്കുവാൻ ധൈഷണികവൃത്തിയായ ഉപാദാനലക്ഷണയ്ക്ക കഴിയും. അർഥവ്യാപനത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനപ്രക്രിയകളിലൊന്നാണ് ഉപാദാനലക്ഷണ. ജീവിതാനുഭവങ്ങളുടെ അവിഭാജ്യഘടകമാണത്. ഒരാൾ എങ്ങനെ ചിന്തിക്കുന്നുവെന്നും എങ്ങനെ പ്രവർത്തിക്കുന്നുവെന്നും വ്യക്തമാക്കാൻ ഉപാദാനലക്ഷണയ്ക്ക് കഴിയുന്നു. ഇക്കാര്യം വ്യാക്ഷേപകങ്ങളിൽ തെളിഞ്ഞുകാണാം. അതിനാൽ വ്യാക്ഷേപകത്തെ കേരളപാണിനി (1992) അഭിപ്രായപ്പെട്ടതുപോലെ ഭേദകത്തിൽപെടുത്തുന്നതിനോ പ്രഭാകരവാരിയർ (2007) പറയുന്നതുപോലെ ലഘുവാക്യത്തിൽ ഉൾപ്പെടുത്തുന്നതിലോ അർഥമില്ല. ഉപാദാനബന്ധംവഴിയുണ്ടാകുന്ന പൂർണവാക്യംതന്നെയായിട്ടാണ് വ്യാക്ഷേപകങ്ങളെ മനസ്സിലാക്കേണ്ടത്. വ്യാക്ഷേപകം വസ്തു-പശ്ചാത്തലബന്ധമെന്ന[3] മറ്റൊരു ധൈഷണികവൃത്തിയെയും ആധാരമാക്കുന്നുണ്ട്. ഒരു വസ്തു, അതിനൊരു പശ്ചാത്തലം എന്ന നിലയ്ക്ക് സങ്കല്പനംചെയ്യുക എന്നത് ബുദ്ധിയുടെ ലക്ഷണമാണ്. 'കടൽ' എന്ന പശ്ചാത്തലത്തിൽ 'തിര' എന്ന വസ്തുവിനെ മനസ്സിലാക്കുന്നതുപോലെ.

വസ്തുപശ്ചാത്തലബന്ധമാണ് ഈ ചിത്രത്തിലെ വീക്ഷണവ്യതിയാനമുണ്ടാക്കുന്നത്. 'ആൾരൂപം', 'പൂപാത്രം' എന്നിങ്ങനെ.

ഇക്കാര്യം ഭാഷാതലത്തിലും പ്രസക്തമാണ്. വ്യാക്ഷേപകത്തിന് മറ്റൊരു ഘടന കൂടിയുണ്ട്. പൂർവവാക്യം, പരവാക്യം എന്നിവയുടെ ചേരുവയാണത്. വസ്തു-പശ്ചാത്തലബന്ധംവഴിയാണതുണ്ടാകുന്നത്.

പൂർവവാക്യങ്ങളുടെയും പരവാക്യങ്ങളുടെയും അടിസ്ഥാനത്തിലാണ് വ്യാക്ഷേപകശബ്ദം നിലനിൽക്കുന്നത്. മുമ്പ് ഉദാഹരമണായി കൊടുത്ത

വാക്യത്തിലെ 'നീ ആ പുസ്തകം വായിച്ചോ' എന്നത് പൂർവവാക്യവും 'ഉം' എന്ന വ്യാക്ഷേപകശബ്ദത്തിലൂടെ ശ്രോതാവ് ഉത്തരമായി മനസ്സിലാക്കുന്ന വാക്യമാണ് പരവാക്യം. 'നീ ആ പുസ്തകം വായിച്ചോ' എന്ന ചോദ്യത്തിന് ഉത്തരമായി 'ഉം/ഉവ്വ്'എന്ന് ഉത്തരം ലഭിച്ചാൽ 'ഞാൻ ആ പുസ്തകം വായിച്ചുവെന്ന' വാക്യമാണ് ഉത്തരമായി വരുന്നത്. 'ഛേ' എന്നോ മറ്റോ ആണ് ചോദ്യത്തിനുള്ള വ്യാക്ഷേപകരൂപത്തിലുള്ള മറുപടിയെങ്കിൽ ആ പുസ്തകം വായിക്കാൻ കൊള്ളുമോ എന്ന മട്ടിൽ അർഥസൂചനയുള്ള ഉത്തരവാക്യങ്ങൾ വരാം. ഈ ഉത്തരവാക്യങ്ങളെല്ലാംതന്നെ പരവാക്യങ്ങളാണ്. 'ഉം' എന്ന വ്യാക്ഷേപകത്തിന് ആധാരമായി വർത്തിക്കുന്നത് 'നീ പുസ്തകം വായിച്ചോ' എന്ന വാക്യമാണ്. അതിനാൽ അത് 'പശ്ചാത്തലവും' വ്യാക്ഷേപകം 'വസ്തു'വുമാകുന്നു. പശ്ചാത്തലമില്ലാതെ വസ്തുവിന് നിലനിൽപില്ല. അതുപോലെ പൂർവവാക്യമില്ലാതെ വ്യാക്ഷേപകത്തിന് നിലനിൽപ്പില്ല. വ്യാക്ഷേപകം വസ്തുവും പൂർവവാക്യം പശ്ചാത്തലവുമാണ്. അർഥഗ്രഹണം പൂർവവാക്യത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിലേ ലഭിക്കൂ. ഇപ്രകാരം വസ്തു-പശ്ചാത്തലബന്ധത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിലാണ് വ്യാക്ഷേപകശബ്ദം ഉപാദാനലക്ഷണയായി മാറുന്നത്.

കെ.എം. പ്രഭാകരവാരിയരു (2007) ടെ മറ്റൊരു കണ്ടുപിടിത്തമായ ലുപ്തവാക്യത്തിന് വസ്തു-പശ്ചാത്തലബന്ധംവഴിയാണ് അർഥം ലഭിക്കുന്നത്.

'നീ എങ്ങോട്ട് പോകുന്നു?'

'അങ്ങാടിക്ക്'

ഇതിൽ 'അങ്ങാടിക്ക്' എന്ന ഉത്തരമാണ് ലുപ്തവാക്യം

ഇവിടെ പശ്ചാത്തലമായി വർത്തിക്കുന്നത് 'നീ എങ്ങോട്ട് പോകുന്നു' എന്ന പൂർവവാക്യമാണ്. വസ്തുവാകട്ടെ 'അങ്ങാടിക്ക്' എന്ന പരവാക്യവും. ഈ പരവാക്യം (അങ്ങാടിക്ക്) അംശ-സാകല്യബന്ധത്തെ ഉറപ്പിക്കുന്നു. 'ഞാൻ അങ്ങാടിക്ക് പോകുന്നു' എന്നതാണ് ഇതിലെ സാകല്യം.

വ്യവഹാരചിഹ്നമെന്ന് വാരിയർ (2007) പറയുന്ന ലഘുവാക്യം പരവാക്യമാണ്, വസ്തുവാണ്. പൂർണവാക്യമാകട്ടെ പൂർവവാക്യവും. 'അല്ലാ എപ്പഴാ വന്നത്' എന്നതിലെ 'അല്ല' എന്നത് വ്യവഹാരചിഹ്നമാണെന്ന് വാരിയർ പറയുന്നു. സംഭാഷണത്തിലേക്കുള്ള ശ്രദ്ധക്ഷണിക്കലാണ് ഇവയുടെ ധർമമെങ്കിലും പൂർണവാക്യമില്ലാതെ വ്യവഹാരചിഹ്നത്തിന് നിലനിൽപില്ല. പൂർവ-അപരക്രമം എന്ന ജ്ഞാനഘടനയുടെ അടിസ്ഥാനത്തിലാണ് ഈ വാക്യങ്ങൾ സങ്കല്പനംചെയ്യപ്പെടുന്നത്. അംശ-സാകല്യബന്ധംവഴിയാണ് അവയ്ക്ക് അർഥമുണ്ടാകുന്നത്.

സംബോധനാവിഭക്തിയും ധൈഷണികതയും

സംബോധനയും സംബന്ധികയും വിഭക്തികളാണോ? എന്ന ചോദ്യം മലയാള വിഭക്തികളെക്കുറിച്ചുള്ള ചർച്ചയിൽ സജീവ വിഷയമാണ്. പലരും സംസ്കൃതരീതിയനുസരിച്ച് ഒന്നാം വിഭക്തിയുടെ അഥവാ പ്രഥമയുടെ വകഭേദമായാണ് സംബോധനയെ കാണുന്നത്. ജോർജ് മാത്തൻ (2000) സംബോധനയെ വിഭക്തിയായി പരിഗണിക്കുന്നു. സംബോധന വിഭക്തിയല്ലെന്ന അഭിപ്രായമുള്ളവരുമുണ്ട്. സംബോധന വിഭക്തിയല്ലെന്ന് പറയുന്നു. 'ക്രിയയുടെ യാതൊരു പ്രകാരത്തിലുമുള്ള ആകാംക്ഷയെ അത് പൂർത്തീകരിക്കുന്നില്ല. അതുകൊണ്ടുതന്നെ അത് വിഭക്തിയല്ല' (സുകുമാരപിള്ള, 1992: 371). ഇവ വ്യാക്ഷേപകങ്ങൾക്ക് തുല്യമാണെന്നും അർഥപരമായി വാക്യകേന്ദ്രത്തോട് അതിന് യാതൊരു ബന്ധവുമില്ലെന്നും അദ്ദേഹം വ്യക്തമാക്കുന്നുണ്ട്.

കെ.എം. പ്രഭാകരവാരിയരും (2007) സംബോധനയെ വിഭക്തിയായി പരിഗണിക്കേണ്ട കാര്യമില്ലെന്ന് വ്യക്തമാക്കുന്നു. സംബോധനയെ വിഭക്തിയായോ വാക്യഘടകമായോ കരുതുന്നത് യുക്തമായിരിക്കില്ല എന്നതിന് അദ്ദേഹം മുന്നോട്ടുവെയ്ക്കുന്ന വാദങ്ങൾ:

(i) കാരകബന്ധം സൂചിപ്പിക്കാത്തതിനാൽ അതിനെ വിഭക്തിയിലുൾപ്പെടുത്താൻ കഴിയില്ല.

(ii) വാക്യബാഹ്യഘടകമായതിനാൽ അതിനെ പദവർഗങ്ങളിലൊന്നായി പരിഗണിക്കാൻ പ്രയാസമാണ്; സാധാരണമായി, സംബോധന വാക്യാരംഭത്തിലോ വാക്യാവസാനത്തിലോ മാത്രമേ വരൂ; വാക്യത്തിന്റെ ആന്തരികഘടകമായി അതിന് പ്രയോഗമില്ല;

(iii) വാക്യങ്ങൾക്കുള്ളതുപോലെ ആഖ്യാതത്വധർമം അതിനില്ല; ശ്രദ്ധയാകർഷിക്കൽ എന്ന ഭാഷണധർമം മാത്രമേയുള്ളൂ. കൂടാതെ സംബോധനയെ വാക്യവിശേഷണമായി കരുതാനും സാധ്യമല്ല;

വാക്യത്തിലെ ആശയത്തെ മുഴുവനായും വിശേഷിപ്പിക്കുന്നതാണ് വാക്യവിശേഷണം. അങ്ങനെയൊരു വിശേഷണധർമം സംബോധന പ്രദർശിപ്പിക്കുന്നില്ല (2007: 115, 116). ഘടനാപരമായും അർഥപരമായും പൂർണതയില്ലെങ്കിലും വാക്യത്തിന് സമാനമായ ധർമമുള്ളതിനാൽ സംബോധനയെ ലഘുവാക്യഭേദമായി കരുതുകയാണ് വാരിയർ. സംബോധനയ്ക്ക് വാക്യധർമമുണ്ടെന്ന കാര്യത്തിൽ വാരിയർക്ക് സംശയമില്ല. സംബോധനയുടെ ധൈഷണികസ്വഭാവം എന്തെന്നും അവ വിഭക്ത്യർഥം ഉണ്ടാക്കുന്നത് എങ്ങനെയെന്നും പരിശോധിക്കാം.

ഉണ്ണീ, വന്ന് ഭക്ഷണം കഴിക്കൂ

വന്ന് ഭക്ഷണം കഴിക്കൂ ഉണ്ണീ

'ഉണ്ണി' എന്ന വ്യക്തിനാമമാണ് അന്ത്യസ്വരം ദീർഘിച്ച് സംബോധനയായി (ഉണ്ണീ) മാറുന്നത്.

വാക്യാരംഭത്തിലോ വാക്യാവസാനത്തിലോ മാത്രമേ സംബോധന വരൂ. ഇതിൽ 'ഉണ്ണീ' എന്ന സംബോധനാരൂപം ഒഴിവാക്കി, 'വന്ന് ഭക്ഷണം കഴിക്കൂ' എന്നുമാത്രം പറഞ്ഞാലും ഈ വാക്യം ആരെയോ അഭിസംബോധനചെയ്യുന്നുണ്ടെന്ന് കാണാം. അതായത് സംബോധനാരൂപം ശൂന്യമാണെങ്കിലും സംബോധനാരൂപത്തിന്റെ പ്രതീതി ഉളവാകുന്നുണ്ട്. സംബോധനയെ ആധാരമാക്കിയാണ് ഈ വാക്യം നിലനിൽക്കുന്നത്. അഭിസംബോധന, ശ്രദ്ധ എന്നീ ധർമങ്ങൾ നിർവഹിക്കുന്നതിനാൽ ഇതിനെ സംബോധനാവാക്യമെന്ന് വിളിക്കാം. 'മധ്യമപുരുഷനെ ഉദ്ദേശിച്ചുള്ളതാണല്ലോ സംബോധന. പക്ഷേ ആ വേഷം കെട്ടുന്നത് എപ്പോഴും പ്രഥമ പുരുഷനിലെ നാമങ്ങളത്രേ' എന്ന് കെ. സുകുമാരപിള്ള പറഞ്ഞ കാര്യവും ഇവിടെ ഓർക്കാം (1992: 371). 'നീ വന്ന് ഭക്ഷണം കഴിക്കൂ'എന്ന മട്ടിലുള്ള പ്രയോഗങ്ങളിൽ മധ്യമപുരുഷൻ സംബോധനയുടെ പ്രതീതിയുളവാക്കുന്നുണ്ട്. മധ്യമപുരുഷന്റെ ഈ ധർമത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിലാണ് മധ്യമപുരുഷനെ സംബോധനചെയ്യാൻ ഉപയോഗിക്കുന്നുണ്ടെന്ന് പറയുന്നത്. സംബോധനാവാക്യത്തിൽ അഭിസംബോധനയെ ആശ്രയിച്ചാണ് വാക്യഭാഗം നിലനിൽക്കുന്നത്.

വസ്തു-പശ്ചാത്തലബന്ധം എന്ന ധൈഷണികധർമമാണ് സംബോധന ഉൾപ്പെടുന്ന വാക്യങ്ങൾക്ക് അർഥം പകരുന്നത്. സംബോധനയാണ് ഇവിടെ പശ്ചാത്തലം. തുടർന്നുവരുന്ന വാക്യഭാഗം വസ്തുവും മറ്റൊരു തരത്തിൽ പറഞ്ഞാൽ സംബോധന ആധാരവും തുടർന്നവരുന്ന വാക്യഭാഗം ആധേയവുമാകുന്നു. വക്താവിന് മുമ്പിൽ മധ്യമപുരുഷൻ (ശ്രോതാവ്) നേരിട്ടുവരുമ്പോൾ മാത്രമേ ഇക്കാര്യം പ്രസക്തമാകുന്നുള്ളൂ. അപ്പോൾ ആർഥികമായി സംബോധന വാക്യഭാഗംതന്നെയാണ്.

അമ്മേ കുട്ടി കരയുന്നു

അമ്മേ കുട്ടിക്ക് പാൽ കൊടുക്കൂ

അമ്മേ കുട്ടിയെ ഉറക്കാമോ

എന്നിങ്ങനെ ക്രിയാഭേദങ്ങളുമായി നേരിട്ടു ബന്ധപ്പെടുന്നുണ്ട് സംബോധന. സംബോധന ശ്രോതാവിന്റെ ശ്രദ്ധയെ ഉണർത്തുന്നുണ്ട്. 4

ഉപസംഹാരം

ഇന്ദ്രിയജ്ഞാനംവഴിയാണ് അറിവ് ആർജ്ജിക്കുന്നത്. ഇന്ദ്രിയാനുഭവങ്ങളിലൂടെ മനസ്സിലെത്തുന്ന വിവരങ്ങൾ ഓർമയിൽ ശേഖരിച്ചുവെയ്ക്കുന്നു. അവ ആവശ്യമായി വരുന്ന സന്ദർഭത്തിൽ ഉപയോഗിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ഇതിനെ ധൈഷണികത എന്നു വിളിക്കാം. മനുഷ്യന്റെ എല്ലാ വ്യവഹാരങ്ങളും നടക്കുന്നത് ധൈഷണികതയുടെ അടിസ്ഥാനത്തിലാണ്. അർഥമുള്ള വിവരങ്ങളാണ് മനസ്സ് ശ്രദ്ധിക്കുക. ഐന്ദ്രീയാനുഭവങ്ങളുടെ പുറംലോകവും സങ്കല്പനഘടനയും തമ്മിലുള്ള ബന്ധസ്വഭാവം പരിശോധിക്കലാണ് ധൈഷണികാർഥത്തിന്റെ പൊതുസ്വഭാവം. വ്യാകരണം അർഥമായി മാറുന്നത് അതു ഇപ്രകാരത്തിൽ ധൈഷണികവൃത്തിയുടെ ഭാഗമായതിനാലാണ്. വ്യാകരണസംവർഗങ്ങളിൽ നടക്കുന്ന സാമാന്യവത്കരണം വ്യക്തമാക്കുന്നു. ലഘുവാക്യങ്ങളെന്ന് വിശേഷിപ്പിക്കപ്പെടുന്ന വ്യാകരണസംവർഗങ്ങൾ പൂർണവാക്യങ്ങളായിതന്നെയാണ് നാം മനസ്സിലാക്കുന്നതെന്ന് അവയുടെ ധൈഷണികസ്വഭാവം വ്യക്തമാക്കുന്നു.

കുറിപ്പുകൾ

1. ഇന്ദ്രിയാനുഭവങ്ങളെ അറിവായി രൂപപ്പെടുത്തുന്നത് ധിഷണയാണ്. അതിനാൽ അറിവ്, ധിഷണയുടെ പര്യായമായി നിൽക്കുന്നു. അതുകൊണ്ട് 'കൊഗ്നിറ്റിവ്' എന്നതിന് 'ധൈഷണികമായ' എന്നർഥം കല്പിച്ച് 'ധൈഷണികഭാഷാശാസ്ത്രം' എന്ന പേർ സ്വീകരിച്ചിരിക്കുകയാണ്. അനുദിനം പുതുപഠനങ്ങൾ വന്നുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന മേഖലയാണിത്.

2. ഏകരൂപമായ സിദ്ധാന്തത്തിന് രൂപം കൊടുക്കുകയല്ല ധൈഷണികഭാഷാശാസ്ത്രത്തിന്റെ പ്രമുഖമായ ഉദ്ദേശ്യം മറിച്ച് ഭാഷയും ധൈഷണികതയുമായി, സാമാന്യമായി ബന്ധപ്പെടുന്ന കാര്യങ്ങളെ ആസ്പദമാക്കി പഠനങ്ങൾ നടത്തുക എന്നതാകുന്നു).

3. വസ്തു അതിനൊരു പശ്ചാത്തലം എന്ന നിലയ്ക്ക് കാര്യങ്ങൾ മനസ്സിലാക്കുക എന്നത് ബുദ്ധിയുടെ ലക്ഷണമാണ്. ഏതൊരു കാര്യത്തെയും ഒരു പശ്ചാത്തലത്തിലൂടെയാണ് നാം മനസ്സിലാക്കുന്നത്. വസ്തുവും പശ്ചാത്തലവും തമ്മിലുള്ള ബന്ധത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനം ദൃശ്യപരമായ ധാരണയാകുന്നു. ദൃശ്യത്തിന്റെ ചില സവിശേഷതകൾ പശ്ചാത്തലത്തിന് എതിരായി നിൽക്കുകയും ചെയ്യും. സദൃശസൃഷ്ടിയുടെ അടിസ്ഥാനവും വസ്തുപശ്ചാത്തലബന്ധമാകുന്നു. നേരത്തെയുള്ള സങ്കല്പനത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ മറ്റൊന്ന് സങ്കല്പിച്ചെടുക്കുകയാണ് ഇവിടെ.

4. ഉമേ ഇങ്ങോട്ട് വരുന്നോ?

ഉമ ഇങ്ങോട്ട് വരുന്നോ . ഇതിൽ രണ്ടാമത്തെരീതിയിൽ പ്രത്യയം ചേർക്കാതെയുള്ള സംബോധനാരീതിയും നടപ്പിലുണ്ട്. രണ്ടാമത്തെ വാക്യം വേറെയൊരു ശ്രോതാവിനോടു ഉമയുടെ കാര്യം ചോദിക്കുന്നതുപോലെയും വരാം. ദ്വയാർഥം വരുന്നുണ്ടെന്നർഥം. സംബോധന ക്രിയയെ ഭരിക്കുന്നുണ്ടന്നല്ലേ ഇതിൽനിന്ന് മനസ്സിലിക്കേണ്ടത്. പഠനം ആവശ്യമുള്ള വിഷയമാണിത്.

ആധാരസൂചി

5. ആൻറണി, സി.എൽ. 1973. 'കേരളപാണിനീയഭാഷ്യം'. കോട്ടയം: എൻ ബി എസ്.

6. ജോർജ് മാത്തൻ. 2000. 'മലയാഴ്മയുടെ വ്യാകരണം'. തിരുവനന്തപുരം: കേരളഭാഷാ ഇൻസ്റ്റിറ്റ്യൂട്ട്.

7. പ്രഭാകരവാരിയർ, കെ. എം. 2007. 'മലയാളവ്യാകരണസമീക്ഷ'. ശുകപുരം: വള്ളത്തോൾ വിദ്യാപീഠം.

8. രാജരാജവർമ്മ. ഏ.ആർ. 1992. 'കേരളപാണിനീയം'. കോട്ടയം: നാഷണൽ ബുക്ക് സ്റ്റാൾ.

9. വേണുഗോപാലപ്പണിക്കർ, ടി. ബി. 2006. 'ഭാഷാലോകം'. കോട്ടയം: ഡി. സി. ബുക്ക്സ്.

10. ശേഷഗിരിപ്രഭു.1989. 'വ്യാകരണമിത്രം'. തൃശ്ശൂർ: കേരള സാഹിത്യ അക്കാദമി.

11. സുകുമാരപ്പിള്ള, കെ. 1992. 'കൈരളിശബ്ദാനുശാസനം'. തിരുവനന്തപുരം: കേരള ഭാഷാ ഇൻസ്റ്റിറ്റ്യൂട്ട്.

12. സുബ്രമണ്യം. വി. ഐ. 1974. ഭാഷയും പഠനവും . കോട്ടയം: ഡി. സി. ബുക്ക്സ്.

13. Langacker, 1987. *Foundations of Cognitive Grammar Vol X.* Stanford: Stanford University Press.

14. Fairclough, Norman. 1989/1993. *Language and Power.* London: Longman.

15. Fauconnier, Gilles. 1895. Mental Spaces. Cambridge: Cambridge University Press.

16. Lakoff, George & Mark Johnson. 2003. *Metaphors We Live By.* Chicago: University of Chicago Press.

17. Langacker, 1990. *Foundations of Cognitive Grammar . Vol.X* .Stanford: Stanford University Press.

18. Talmy, 1983. '*How Language Structures Space*' in Spatial Orientation: Theory, Research and Application. Pick & L Acredolo (Eds). New York:Plenum Press.

19. Taylor, John. R. 2002. *Cognitive Grammar.* Oxford: Oxford University Press.

drpmgirish@gmail.com